

Дума про плакати

Богдан-Ігор Антонич

Рядами, рядами, рядами,
Довгими смугами, над кам'яними бруками
Висимо,
Лежимо,
Сидимо
Ми на мурах розіп'яті,
Ми плакати, плакати, плакати.

І вдень і вніч ми все одні,
У вдень і вніч ми все різні,
Міняємося,
Минаємося,
Кидаємося
В безвістя
Серед міста.
Ми розвійні вулиць брати,
Ми плакати, плакати, плакати.

А над нами небо плине,
А над нами бетон лине,
А між небом і бетоном
Одним стоном, одним стоном
Місто, місто розікрите, розколисте та розмите.
Ми на мурів лук нап'яті,
Ми плакати, плакати, плакати.

Від рож червоні,
Від мурів зелені,
Від фйолків фйолетів,
Від неба блакитів
Ми вкрали.
Набрали,
Нассали
Ми яскраві красок плати,
Ми плакати, плакати, плакати.

Водограєм,

Буйним граєм,
Злотом, сріблом осліплюєм,
Мозайкою осяваєм,
Ми в вуличний чар заляті,
Ми плакати, плакати, плакати.

Ми все знаєм,
Що? де? є?
Ми всілякі вісті маєм:
Хто? вже? ще?
Ми про все повідомляєм,
Величаєм,
Поганьбляєм.
Ми вістуні все заляті,
Ми плакати, плакати, плакати.

Ми мусимо все кричати,
Душу свою сповідати,
Тайни свої виявляти,
До ух лестиво шептати,
До ух рипливо гримати,
Без упину,
Без спочину,
До загину
Ми не можемо спочати,
Ми плакати, плакати, плакати.

Людей зводим,
В блуд їх вводим,
Ляском маним,
Ляском п'яним.
Жонглери, маклери, манажери
Все відкриті,
Все одверті,
Не закриті,
Покраяні,
мальовані,
Проститутки, юди, свати,
Ми плакати, плакати, плакати.